

Pincehelyi Párbeszéd

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

4. Évfolyam 10. szám

Megjelenik 800 példányban

2001. Október

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta. Pincehelyről az Interneten : pincehely.ini.hu

Ünnepi hangulatban...

2001 október első szombatján olyan eseménynek lehettünk tanúi mely egy egész életre emlékezetes marad valószínű annak, aki részt vett rajt.

Sípos Ferenc vállalkozó kezdeményezte, és meghívta a barátait és a falú lakosságát egy baráti összejövetelre. A Tolna megyei Népújságon keresztül a vidék is tájékoztatva lett, hogy mindenkit szeretettel várnak.

Ezen a szép verőfényes őszi napon, aki csak tehetette eljött, eleget téve a meghívásnak. A szervezés mintaszerű volt. Pénteken délben kezdődött a munka. Nyársra lett húzva egy hatmázsás ökör, és elkezdődött a sütése. A felelősség teljes munkát a nagykanizsai Kovács Árpád és a kaposfői Árbogáts József szakácsok végezték. Kovács Árpád kérdésemre elmondta ez volt a kilencvennyolcadik nyárson sült ökör. Fiatalember létére dicséretes teljesítmény.

E sorok írója szombat hajnali három órakor elment és megtekintette a nem minden napi látványt. A mesterek egyike pihent a másik szakács forgatta a nyársat, és locsolta a különleges páclével a süldögélő ökröt.

A tűznek folyamatosan égnie kellett. A méteres fahasábok élénken világítottak a hajnal hasadtakör. Lassan kivilágosodott és elkezdődött az üstök és a hozzávaló eszközök felszerelése. Az üstökben birkapörkölt, vaddisznó pörkölt és gulyásleves készült, Kupi István mesterszakács irányításával.

Déltájban aztán nagy lett a látogatottság. A sörsátorban megteltek az ülőhelyek. Folyamatosan cserélődtek a vendégek. Mindenki fogyaszthatott

kedvére az ételekből és a hideg, friss sörből.

Egy szőlősgazda /nevének kiírását mellőzni kérte / 100 l-es hordót vert csapra és „Szent Lőrinci újbórral” járult hozzá a közös összejövetelhez. Ezen a napon zajlott délután községünkben a fiatalok által rendezett Szüreti Felvonulás is.

Egymás után érkeztek a feldíszített lovas kocsik. A kocsikon fiatalok díszes népviseletben. A lányok magyaros ruhában, hajukban nemzetiszínű szalaggal. A fiuk kalapban, csizmában. Amerre elhaladtak a faluban, mindenhol megtapsolták őket, hangos üdvölkések közepette. Eközben a sportpályán folyamatosan zajlott a népiünnepély. A finom ételek gazdára találtak, fogyott a sült ökör. Megkérdeztem több idős embert arról, hogy a faluban emlékeznek-e ökörsütésre. Senki nem tudott róla. Sípos Ferenc gazdálkodó neve bevonult Pincehely gasztronómiai történetébe, mivel ő tette lehetővé ennek az eseménynek a megvalósítását. A rendezvényen 700-750 fő vett részt.

Közben visszaérkeztek a szüreti felvonulás résztvevői. Öröm volt látni milyen jó étvággal falatoztak ők is. Lassan sötétedett, a sürgés-forgás nem csökkent. Ezen az összejövetelen, ahol több korosztály is jelen volt, élénk eszmecsere zajlott, de rendbontás nem volt. Köszönet illeti a Polgármesteri Hivatalt, hogy biztosította az összejövetel számára a sportpályát. Kis leltár arról, hogy mi fogyott ezen a napon: 1db hatmázsás ökör, 5db birka, 1db vaddisznó, 500 l sör, 100 l újbórral, három köbméter hasábbfa. Ifj. Zsiga József 500 db műanyag tányérral és evőeszközökkel járult hozzá az eseményhez. A szüreti felvonulás megszervezéséért elismerés illeti

Sóhajda Mónikát a Művelődési Ház vezetőjét. Köszönet jár a felvonulás útját biztosító simontornyai és pincehelyi rendőröknek is. Elismerés illeti Tóth Ferenc urat /Tamási/ aki két alkalommal tájékoztatta a Népújság olvasóit.

A szorgalmas embereknek, akik éjt nappallá téve dolgoznak a megélhetésért, gyarapodásért, kell időt szakítani a kikapcsolódásra is. Meghallgatni egymást, és segíteni egymás gondjain. E rövid földi életünkben csak így tudunk boldogulni, megértésben és békességben.

Benkó Lajos

A nyugdíjas klub életéből...

Október 3-án a nyugdíjas klub kirándulást szervezett. Úticél a Gödöllői Királyi Kastély Múzeum volt. Egész napos program keretében jó hangulatban megismerkedhettünk a történelmi kastély múltjával, és láthattuk, hogy milyen gyönyörűen van berendezve, a történelmi valóság ábrázolásával. Hazafele jövet megtekintettük a Diósdon levő szoborparkot. Dunaföldváron rövid pihenőt tartottunk vacsorával egybekötve. Megtekintettük a katolikus templomot. A hátralevő út jó hangulatban, sokat énekelve telt el.

A kiránduláson 40 fő vett részt.

BL.

„Fecske csoport” – Tessék belépni!

Egy boldog megemlékezés a kiscsoportos óvodások őszi szorgos délutánjáról.

A pedagógusi munka szépségét a gyermekszeretet varázsa határozza meg. Azt hiszem minél apróbb „élő

anyaggal” dolgozunk, lélegzünk, simogatunk, nevelünk és oktatunk, annál nagyobb kézzel kell ölelnünk, becézgetnünk, szeretnünk.

Csodálom ezeket a kis emberpalántákat, egyenként vizsgálom énjüket, mert belsőleg olyan gazdagok. Van, aki az emberi lélek tükrével, azzal a boldog gyermekszemmel úgy tud beszélni, hogy mindnyájan megértjük. Van, akinek a tekintete árulkodik a neki igen fontos bánatáról, fájdmáról. Ilyenkor nagyon melegen kell simogatni, egy pillanat alatt varázslóvá válni, aki mosolyt csalogat egy arcocskára. Elgondolkodtam azon, hogy ezt a melegséget, hogyan hevíthetnénk tovább, miként kerülhetnénk szülőkhöz, gyermekek, óvó nénik, dadusnénik közelebb egymáshoz, hiszen mindannyiunknak kezét kéne fogni, összenézni, és egyet akarni. Csak jót és szépet, csak lelki és értelmi gazdagságot és egy mérhetetlen hatalmas bizalmat egymás iránt.

Az összetartozás, ember iránti közelebb kerülés érdekében, valamint az együttesen végzett munka értékénél fogva támadt a gondolat. Közös őszi szorgos délutánt szerveztünk a kiscsoportban, szülőkkal, gyerekekkel, óvó nénivel és a kedves dadusménivel. Szülőértekezlet alkalmával elmondtam az elképzeléseimet. Jó lenne eltölteni egy meghitt délutánt, közben befőttest készítenénk, savanyút tennénk el és egy kicsit széppé tennénk a csoportot. Igen pozitívan fogadták az elképzeléseimet.

A következő napon megindult a lázas kutatómunka. Szinte mindenki hozott valami érdekességet. Elhatároztuk, hogy készítünk egy „hagyományfalat”. Mivel kis közösségben élünk, igen gazdag régi kincsekkel rendelkezünk. Az anyukák, apukák izgatottan kutatták át a padlások apró zugait. Kaptunk köcsögöket, házilag készített kerámiát, kenderből készült zsákokat, régi tájjellegű szőteseket, kosarat, tálát és még sok érdekességet. Éléskamránk kialakításához gyümölcsöket, zöldségfélét és egyéb hozzávalót gyűjtöttünk össze.

A „Pedagógus Világ” című folyóiratban pályázatot találtunk a „Mi termünk” címen. Elhatároztuk,

hogy megpályázzuk. Nem a harmincezer forint doppingolt bennünket. Mi biztosan tudtuk, hogy mindenképpen nyerünk. Igaz az a mondás miszerint „a pénz nem boldogít, de jó ha van!” Mi igazából egymást kívántuk megnyerni, egymás szeretetét, hiszen ez a legfontosabb. Elérkezett a várva-várt délután. A csoportban a kicsikre felkerültek a színes köténykék és elkezdődött a munka. Mindenki megtalálta a helyét, képességének, ízlésének megfelelően. Örömmel szorgoskodtak a felnőtt és a gyermekek az asztalnál, a konyhában a bogyós ágak között, vagy éppen a létra tetején. Két óras lázas munka után elkészültek a terménybabok, az üvegből mosolygó befőttek, étvágygerjesztő savanyúságok. Csoportunkban életre kelt a természet. Őszi fálunk összegyűjtötte a kertet, mezők kincseit. Hagyományörző sarkunk a szülők jóvoltából olyanná vált, mint egy kis múzeum.

Az óvodavezető végig segédkezett nekünk. Érdeklődésből, hivatástudatból, és biztosan szeretetből. Munkánk gyümölcsét apukák, anyukák fényképezték, megörökítették, ha elkészülnek a képek csatoljuk a pályázathoz bemutatkozásul.

Igazából egy életre fényképeztünk. Szeretnénk majd visszapillantani, hogy jó volt együtt lenni, dolgozni, beszélgetni, nevetni, egymást megismerni, és elsősorban tisztelni, szeretni.

Édesanyák, édesapák, ártatlan lelkű aranyos kisgyermek, köszönöm, hogy léteztek és tisztelem emberi léteteket!

Idősek, fiatalok, kissé fáradtan haza indulók, kérlek benneteket, térjetek be birodalmunkba, tekintsétek meg otthonunkat!

Hozzánk már beköltözött a Melegség!

...kicsik vagyunk, de még is nagy szemmel látunk. Kicsiny a kezünk, mégis nagyot simogatunk. Kicsiny a létünk és kicsit félünk, de egyszer biztosan mi is boldogan élünk...

Fecske csoport - Tessék belépni!

Hegedűsné Mezei Éva

1899
(folytatás)

A Kárpátokra sem gőzhajón, sem gőzkocsin nem juthatunk föl. Csináltak, ugyan föl a hegyek hátára vasutat, át is fűrtak egy hegyet, hogy egyenesebbé tegyék az utat a gőzmozdonynak, de azért a vasút még sem vezethet a hegy legtetejére. A Kárpátok nagyon magas ám! Nemcsak amolyan egymagában álló szőlőhegy. Mint valami prém a mente gallérját, úgy szegélyezik édes hazánkat egész északon, keleten és délre is jut valami belőlök.

Drága egy prém ez, mert e hegység szolgáltatja az építéshez oly nélkülözhetetlen fenyőfákat, valamint a különféle házi és mezei eszközökhöz szükséges egyéb fajtájú fákat. No de, ez még hagyján! Hát, még ami e hegyek belsejében rejlik, az a sok arany, ezüst vas, mindenféle kő és a só. És ezen, hegységből fakad a számtalan kisebb és nagyobb folyó. Mivel e hegység oly nagy terjedelmű, ezért rendszeren három részre osztják föl, és pedig: északnyugati, északkeleti és délkeleti Kárpátokra.

Az északnyugati Kárpátokhoz számítjuk a Magas-Tátrát, a Fátra és Mátra hegységeket, valamint a Magyar-Érczhegységeket. Az itt lakozó nép leginkább tót ajkú. A földművelésre csak itt-ott kínálkozik neki egy-egy darabka sík hely, különben faipara és bányászatra van utalva. A falvak és városok is közelebb fekszenek egymáshoz, mint az Alföldön. Városok közül megemlíti az arany és ezüstabányáiról híres Selmezbányát. A tőle nem messze fekvő Körmöczbányát, ahol a pénzt verik. Továbbá Besztercebányát ahol meg jó sajtot is készítenek, Tátrafüred, Szliács és Trencsén-Teplicz fürdőikről híresek. A Vág és Nyitra folyókon kívül még a Garam és Ipoly sietnek innen a Dunába. A Tiszába pedig a Hernád a Sajóval és a Bodrog. Ez utóbbi folyó képezi a Bodrogköz, melyek közelében a boráról világhírű Hegyalja terül el.

Az északkeleti Kárpátok sóban bővelkedik. Sűrűbb erdőségekben a farkas és a medve tanyázik. Itt találjuk az ékszerekbe használt nemes opált. Ezen a vidéken a lakók egy része ruthénül beszél. A városok

közül megjegyezzük: Eperjes, Ungvár, Máramaros-Sziget, Beregszász városokat. A folyók közül a Latorcza, a Túr s még mások ömlenek a Tiszába. A délkeleti Kárpátok vidékén főleg a székely magyarok, a szászok és az oláhok laknak. Az itt levő erdélyi Érchegységben ezer kar vagdossa naponként a hasznos ásványokat a földből. A városok közül említésre méltó: Kolozsvár, Nagyszeben, Marosvásárhely, Nagyenyed, Brassó és Vajdahunyad. Jelentékeny folyói közül a Szamos, a hármaskörös és a Maros torkolnak a Tiszába. Az itt eredő Olt pedig már, hazánkban kívül ömlik a Dunába.

Visszatérünk immár a Kis- Alföld azon részére, mely a Dunának jobb partján terül el, s innen délre tekintünk, hogy megismerkedjünk azzal a dombos vidékkel, mely a Duna és a Dráva között fekszik. Itt a jó gabonatermő sík föld a túlnyomó, noha jelentősebb hegysorokból sem szűkölködik. Itt láthatjuk a Vértes, Pilisi hegyeket, a tölgyfákban gazdag Bakony erdőt, a kőszénnel megáldott Mecsek hegységet, s e vidék nyugati határán a szomszéd országból benyúló Alpokat. Mindenféle jó gyümölcs és sok jó bor terem e vidéken.

Folytatjuk.

Dreiszigler F. nyomán

Tóth Ferenc

Tisztességgel eltemetve...

1944, nyár. Helyszín szülőfalum: Gyulaj. A határban a földet dolgozó emberek, verejtéküket törölgették, amikor a fejük felett a nyári égboltból, mintha Isteni megrovás hangjait vélték volna felismerni abban a süvítő, dübörgő hangban, ami pár pillanat múlva egy német katonai szállító repülőgép alakjában megkímélte őket a további találkozásuktól.

A gép még a levegőben nagy robbanással kigyulladt és egy réten csapódott a földbe, melyet a falubeliek ma is Erősnék hívnak. A repülő szinte a földbe fúrta magát és nagy lángokkal égett. A közelben dolgozó emberek futottak a rétre, de a gépet megközelíteni nem lehetett a nagy forrástól. Végül a dombóvári, kurdi és a gyulaji tűzoltóknak együttes erővel sikerült eloltani az égő gépet. Sajnos azonban a tragédia már

elkerülhetetlen volt. 11 fiatal német katonára 20-30 évesek vesztették életüket a szerencsétlenség következtében. /Mint később kiderült a gép repülőgép motorokat szállított és azok a nem megfelelő rögzítés következtében elszabadultak, és irányíthatatlanná tették a repülőgépet. /

Még aznap megjelentek a katonai parancsnokságtól és kiszedve a katonák maradványait a roncsok közül, elkezdték a temetés megszervezését. A gyulaji temető egy szép részén megásták a 11 sírt egymás mellé. A temetés katonai tiszteletadással zajlott, ünnepélyes keretek között. A tizenegy koporsó a sír szélén, a koporsók tetején a sisakjuk. A falu plébánosa megáldott minden sírhelyet, és rövid búcsúbeszédet mondott. Utána a német parancsnokságtól két fő búcsúzott el honfitársaitól. Majd díszlövészek dörrentek bele a meghatottság, az elmúlás állhatatos csendjébe. A vaskoporsókat közben leengedték a sírgödrökbe. Az emberek virágcsokrokat szórtak a koporsókra.

A temetésen szinte az egész falu megjelent. Nagy eseménynek számított, hogy egyszerre tizenegy fiatal katonát temessen el falunk. A tizenegy katonára neve és életkora a fejfákon, vaslemezeken volt olvasható. A parancsnokság minden fejfára kis koszorút helyezett el szalagokkal.

Falunk népe halottak napján ismeretlenül is, minden sírra leszokott tenni egy csokor fehér fátyolvirágot. Ilyenkor egy pillanatra eszünkbe jutnak a katonák szülei, hozzátartozói, hogy hiába várták haza gyermeküket. Ők egy idegen ország földjében nyugodnak, mint sok oroszországi fronton eltűnt magyar katonára.

56 éve történt ez a tragédia a sírjukat már csak egy kis domb jelzi. Már a sírkeresztek többsége is az elmúlásé lett. Én akkor 7 éves kislánként ott voltam a temetésen. A mai napig emlékszem a tizenegy német katonára ünnepélyes eltemetésére.

Nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy emberhez méltó végtisztességgel lettek eltemetve. Kívánságom az lenne, hogy legyen szeretet és béke a földön, hogy fiataljainknak, gyerekeinknek soha ne keljen az emberi gyarlóság miatt

idegen földben nyugodni, hogy még a sírjukat se látogathassák meg a hozzátartozók a távoli országokban. Nem marad semmi utánuk csak egy sírhalom, fejfa nélkül, névtelenül!

Özv. Gyulási Jánosné

Őszi dal

**Nem írok én több levelet hozzád,
Nem sírok én gyászos könnyeket,
Nekem szíved vissza úgy sem
hoznád,
Csak kifosztott, megcsalt életed.**

**Üres lelked fájdalmas torában,
Tombold át a csalódás korát.
S ha kezdedben színgig telt pohár van,
Együtt búcsúzzunk: jó éjszakát!**

**Két kereszt majd a messzeségből
némán**

**Rádió, ha egymással beszél,
Két porszemet légyottra sodor tán,
Szánakozón a síró őszi szél.**

Peres Gyula

Szentlélek - Isten töltsd be szívünk...

2001. Október 21-én a Tolna megyei Pincehely katolikus népe egy régen várt szép napra ébredt. Még a napok óta tartó zord idő is megérezte ennek a napnak a fontosságát, és reggel napfény ragyogta be a települést.

Ezen a napon, ugyanis 34 pincehelyi fiatal járult a Majer Mihály pécsi püspök elé, hogy a bérmálás szentségében részesítse őket. Délelőtt fél tizenegyre kezdődött az ünnepi szentmise. Szép templomunk teljesen megtelt, és egy szívvel-leléssel énekeltük a „Isten hozta a Főpásztort” c. éneket. Utána a püspök úr köszöntötte a bérmálkozókat, a szülőket, nagyszülőket és a megjelent híveket. A szentbeszéd nagyon tanulságos volt, mindenki tanulhatott belőle. Lényege az volt, hogy a fiatalok minél nagyobb számban éljenek vallásos életet és azt adják át majd utódaiknak is. Mert így élhetnek Istennek is tetsző életet. A bérmálás alatt a hívek a „Szentlélek Isten szállj le ránk” kezdetű gyönyörű éneket énekelték. Látszott a híveken, hogy örülnek, hogy ott lehetnek, örülnek egymásnak, de persze elsősorban a lelkes bérmálkozó fiataloknak. Valóban a szentlélek kegyelme és szeretete volt velünk azon a szentmisén, templomunkban.

A mise végén a gyerekek szép versekkel és virággal köszönték meg a püspöknek, hogy eljött közéjük. A szentmise a Himnusz elénekzése után ért véget. Lélekben megerősödve, örömtől sugárzó arccal indultunk hazafele.

2001. Október 21. fényes nap volt községünk életében. **Özv.Gy-né**

Felhívások – Reklámok – Közlemények és, ami esetleg kimaradt!:
(A szerkesztőség nem őrizz meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikket. Az újságban
megjelent cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.)

Köszönet!

A pincehelyi Vörösmarty Mihály nyugdíjas klub ezúton szeretné megköszönni a képviselő testület azon tagjainak támogatását, akik a klubunk részére ajánlottak fel tiszteletdíjukból! Ezáltal elősegítették a klub további működését.

Vörösmarty Nyugdíjas Klub

Köszönet!

A pincehelyi Idősek Klubja dolgozói és tagjai:

KÖSZÖNETÜNKET fejezzük ki
Dobrovics Jánosné képviselőnőnek, hogy tiszteletdíjából Intézményünknek adományozott, ezzel könnyítve a dolgozók munkáját és elősegítve a gondozottak ellátását!

Varga Lászlóné
Gondozási Központ vezetője

Köszönet!

A „Pincehelyért” Egyesület köszönetet mond azon képviselőtestületi tagok részére, akik tiszteletdíjukból az egyesület részére ajánlottak fel támogatást!

Ezzel nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy az egyesület rossz anyagi helyzete miatt, vállalt és folyamatosan végzett feladatait, ha nehézségekkel is de végezni tudja!

„Pincehelyért” Egyesület

Októberi Suzuki napok! Most Ön csak Nyerhet!

Tesztelje a Suzuki Wagon R⁺-t és nyerjen értékes ajándékokat! Októberben is várjuk Önöket *nagy kedvezményekkel és színes programokkal!*

Főnyeremény egy Suzuki Wagon R⁺!

További ajánlataink:

Befizetés nélkül! 0% előleg!

40%-tól casco nélkül is,
vagy ha gondolja, kamatmentesen!

+ 10% kedvezmény!

Megjelent a Suzuki Liana!

Jöjjön, próbálja ki!

Új!

Új autó vásárlása esetén,
bármilyen típusú idős
vagy működésképtelen

használt autója akár **200.000 Ft-ot is érhet!**

Villamosenergia-ipari dolgozóknak, közalkalmazottaknak, gépjármű-oktatóknak, taxisoknak, egyedi kedvezmények! Minden típusú használtautó beszámítása!

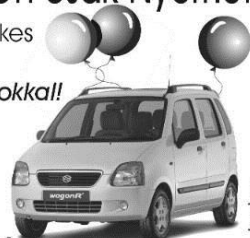
Óriási használt Suzuki- és használtautó-vásár!

Már 180.000 Ft előleggel, 15.000 Ft-os törlesztőrészlettel elvihető!
Mozgáskorlátozott-utalvány beszámítása!

Suzuki bombá áron Pakson és Szekszárdon!

*A kedvezmények nem összevonhatók!

SUZUKI BARTA PAKS, Tolnai út 17. Telefon: 75/519-060, 20/96-13-499. Fax: 75/519-068
SUZUKI BARTA SZEKSZÁRD, Selyem út 3., az 56-os út bevezető szakaszánál (a Van de Velde mellett)
Telefon: 74/415-611, 74/511-989, 74/528-911. Fax: 74/528-910

web: www.suzukibarta.hu